

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

11. juni 2021

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 306 (Alm. del) af 14. maj 2021 stillet efter ønske fra Rasmus Jarlov (KF)

Spørgsmål

Kan ministeren oplyse, hvor meget de reformer, der er gennemført fra og med Velfærdsaftalen 2006, har styrket beskæftigelsen og vækstpotentialen i dansk økonomi med i 2030, og vil ministeren i forlængelse heraf oplyse, hvor meget de offentlige finanser skulle konsolideres med, hvis man ikke havde gennemført reformerne, herunder hvor meget bundskatten skulle hæves (målt i procent-point og målt ved reduktionen i den årlige disponible indkomst for en LO-familie og en funktionær familie), eller hvor meget det offentlige forbrug alternativt skulle reduceres?

Svar

Vurderingen af virkningerne i 2030 i dette svar er der regnet efter samme metode som *Økonomisk Analyse: Reformen har styrket dansk økonomi*, Finansministeriet, november 2018, hvori virkningerne af reformer gennemført i perioden 2006-2018 er vurderet i 2020 og 2025. Den økonomiske analyse er vedlagt.

Reformer (og øvrige politiske tiltag) gennemført siden *Velfærdsaftale*, 2006 skønnes samlet set at øge den strukturelle beskæftigelse med i størrelsesordenen ca. 280.000 personer i 2030, jf. *Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 305 (Alm. del) af 14. maj 2021*. Det skal dog bemærkes, at en betydelig del af reformerne på nuværende tidspunkt er implementerede.

En række af reformerne har haft som selvstændigt mål at bidrage til konsolidering af de offentlige finanser. Konsolideringsbehovet skal ses i lyset af det gradvist tiltagende pres på de offentlige finanser, der følger af demografiske ændringer, herunder stigende levetid, og faldende skatteindtægter fra olie- og gasudvinding i Nordsøen.

Det er navnlig de gradvise forhøjelser af tilbagetrækningsalderen med *Velfærdsaftale*, 2006 og *Aftalen om senere tilbagetrækning*, 2011, der styrker de offentlige finanser i perioden frem til 2030, jf. *tabel 1*. Der ydes dog også et væsentligt bidrag fra *Aftale om genopretning af dansk økonomi*, 2010.

I den økonomiske analyse blev det vurderet, at reformer gennemført siden 2006 har styrket de offentlige finanser med ca. 3¾ pct. af BNP i 2025. Den tilsvarende virkning på de offentlige finanser kan opgøres til knap 4½ pct. af BNP i 2030, *jf. tabel 1*. Det er Velfærdsaftalen, der styrker de offentlige finanser fra 2025 til 2030.

Reformer gennemført efter 2012 har generelt ikke haft som mål at konsolidere de offentlige finanser – og virkninger på de offentlige finanser af ændringer i den strukturelle beskæftigelse har som regel været en del af de respektive aftalers samlede økonomi.

Tabel 1
Skønnet effekt på strukturel saldo i 2020, 2025 og 2030 af reformer gennemført siden 2006

	2020	2025	2030
Procent af BNP			
Samlet virkning af reformer siden 2006	2,8	3,7	4,4
<i>Velfærdsaftalen, 2006</i>	<i>0,2</i>	<i>1,1</i>	<i>1,8</i>
<i>Forårspakke 2.0, 2009</i>	<i>0,3</i>	<i>0,3</i>	<i>0,3</i>
<i>Genopretningsaftalen, 2010</i>	<i>1,2</i>	<i>1,2</i>	<i>1,2</i>
<i>Aftale om senere tilbagetrækning, 2011</i>	<i>1,0</i>	<i>0,9</i>	<i>0,8</i>
<i>Skattereform, 2012</i>	<i>0</i>	<i>0,1</i>	<i>0,1</i>
<i>Reform af førtidspension og fleksjob, 2012</i>	<i>0,1</i>	<i>0,1</i>	<i>0,1</i>
<i>Øvrige reformer ¹⁾</i>	<i>0,1</i>	<i>0,1</i>	<i>0,1</i>

1) De øvrige reformer har samlet set kun en beskedent effekt på den strukturelle saldo, hvilket både afspejler mindre positive og negative virkninger.

Kilde: Diverse aftaletekster og egne beregninger.

I den økonomiske analyse blev det vurderet, at der i fravær af reformerne gennemført siden 2006 – ved et uændret niveau for det offentlige forbrug og de offentlige investeringer – ville være et finanspolitisk konsolideringsbehov svarende til ca. 3¾ pct. i 2025. Det er lidt lavere end reformernes virkning på de offentlige finanser, da der i flere reformer er indeholdt ændringer af de planlagte niveau for det offentlige forbrug og de offentlige investeringer. Det tilsvarende konsolideringsbehov kan opgøres til ca. 4 pct. af BNP i 2030.

Hvis det finanspolitiske konsolideringsbehov i fravær af reformer alternativt skulle ske ved en forhøjelse af bundskatten blev det i den økonomiske analyse vurderet, at bundskatten skulle hæves med 9,1 pct.-point i 2025. Det opgjorte konsolideringsbehov i 2030 kan tilsvarende opgøres til en stigning i bundskatten på 10,9 pct.-point.

I den økonomiske analyse blev stigningen i bundskatten på 9,1 pct.-point i 2025 opgjort til ca. 49.100 kr. for en LO-familie og ca. 76.300 kr. for en funktionærfamilie (opgjort i 2018-niveau). En stigning i bundskatten på 10,9 pct.-point i 2030

vil tilsvarende kunne opgøres til ca. 58.800 kr. for en LO-familie og ca. 91.400 kr. for en funktionærfamilie (opgjort i 2018-niveau).¹

Hvis det finanspolitiske konsolideringsbehov i fravær af reformer alternativt skulle ske ved en reduktion af det offentlige forbrug blev det i den økonomiske analyse vurderet, at det offentlige forbrug ekskl. afskrivninger skulle reduceres med ca. 77 mia. kr. i 2025 (2018-niveau) – svarende til en reduktion af det offentlige forbrug på godt 15 pct. i 2025. Det finanspolitiske konsolideringsbehov i 2030 vil tilsvarende forudsætte en reduktion i det offentlige forbrug på ca. 93 mia. kr. i 2030 (2018-niveau).

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister

¹ I den økonomiske analyse vurderes ændringen i disponibel indkomst for forskellige familietyper som følge af reformer gennemført i perioden 2006-2018. Der opgøres den direkte virkning af reformerne på den disponible indkomst – fx i form af lavere skat på arbejdsindkomst, ligesom der opgøres den indirekte virkning i form af, at familietyperne hypotetisk ville kunne være pålagt en bundskattestigning i fravær af reformerne af hensyn til konsolidering af de offentlige finanser. Der er i forbindelse med denne besvarelse ikke foretaget en genberegning af reformernes direkte ændring af familietypernes disponible indkomst, herunder virkninger af reformer gennemført efter 2018.